

Ἀξιανάγνωστα ἐκ γαλλικῶν περιοδικῶν :

Περὶ τῆς συγχρόνου ἀγγλικῆς φιλολογίας ὑπὸ Glardon (Bibliothèque Universelle) — Ὁ Ἐρβέρτος Σπένσερ καὶ τὰ ἔργα του ὑπὸ A. des Rotours (Le Correspondant 10 Σεπτ.) — Περὶ Ἰβσεν καὶ Βγιόρνσον ὑπὸ E. Tissot (ὁμ.) — Περὶ γυναικείας ἐκπαιδείσεως ὑπὸ M. Breal (Revue Bleue 3 Σεπτ.) — Ἡ τεχνητὴ βρογχὴ ὑπὸ de Varigny (Revue des deux Mondes 1 Σεπτ.) — Ὁ ἀνδριάς τοῦ Βωδελαίρ ὑπὸ F. Brunetiere (ὁμ.) — Αἱ ἀγγλικαὶ ἐκλογαὶ ὑπὸ A. Filon (ὁμ. 15 Σεπτ.) — Ἐκατονταετηρίς τοῦ Κολόμβου (Revue Encyclopédique 15 Σεπτ.) — Ἀδριανὴ Λεκουθέρ ὑπὸ Larroumet (Revue de Famille 1—15 Σεπτεβρ.) — Ἡ σύγχρονος ἰσπανικὴ φιλολογία ὑπὸ L. Quesnel (Nouvelle Revue 1 Σεπτ.) — Ὁ Στρατάρχης Μακμαὼν ὑπὸ Grandin (ὁμ. 15 Σεπτ.) — Ἡ προσωπικότης εἰς τὰ ὄνειρα ὑπὸ J. M. Guardia (Revue Philosophique). — Τὸ μέλλον τῆς ψυχολογίας ὑπὸ C. Richet (Revue Scientifique 3 Σεπτ.) — Ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγῶν μεταξὺ τῶν διαφορῶν μερῶν τοῦ ὀργανισμοῦ ὑπὸ E. Metchnikoff (ὁμ. 10 Σεπτεμβρ.).

*

Ἐξ ἀγγλικῶν καὶ ἀμερικανικῶν περιοδικῶν :

Ἡ ἡθικὴ τῶν σκύλων ὑπὸ L. Robinson (Contemporary Review) — Ἡ ἰδιοφυΐα καὶ ἡ μεγαλοφυΐα ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ G. Barlow (ὁμ.) — Ἡ ἱερὰ γλωρὶς ὑπὸ Dowling. — Ὁ πλανήτης Ἀρης ὑπὸ B. Ball (Fortnightly Review) — Ἡ χολέρα καὶ ἡ καθαριότης ἐν Ρωσίᾳ ὑπὸ E. Lanin. (ὁμ.) — Τὰ μεγάλα ἐπιστημονικὰ προβλήματα τῆς αὔριον ὑπὸ T. Thurston (Forum) — Ἀκαδημία πιθήκων ὑπὸ R. Garner (New Review) — Ἡ ἀπελευθέρωσις τοῦ Ἀραμπῆ πασσᾶ ὑπὸ W. Blunt (Nineteenth Century) — Περιγραφή τῶν κουκλῶν τῆς βασιλείας Βικτωρίας ὑπὸ Miss Lowey (Strand).

*

Ἐκ Γερμανικῶν περιοδικῶν :

Τὸ Κάϊρον καὶ τὰ περιχώρα του ὑπὸ P. Lehzen (Aus allen Welttheilen) — Νέαι φάσεις τῆς ὁθωμακῆς πολιτικῆς (Deutsche Rundschau) — Δραματικαὶ ἐντυπώσεις ὑπὸ B. Auerbach (Magazin für Litteratur) — Σύγχρονα θαύματα ὑπὸ R. Grazer (Kritische Revue aus Oesterreich) — Οἱ Γερμανικοὶ Φαῦστοι τοῦ 19. αἰῶνος. (Westermann's Monatshefte).

*

Ἐξ ἰταλικῶν περιοδικῶν :

Χριστόφορος Κολόμβος ὑπὸ C. de Sollis (Nuova Antologia) — Ὁ χριστιανικὸς σοσιαλισμὸς ὑπὸ R. Bonghi (ὁμ.) — Ὁ Ἔρως τοῦ Ματζίνη ὑπὸ de Cero (Natura ed Arte).

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς αἴθουσαν νοσοκομείου ὁ ἰατρὸς ἐρωτᾷ :

— Ποῖς ἐξηξέ πολὺ τὴν νύκτα ;

— Ὅλοι οἱ ἀσθενεῖς ἀποκρίνονται :

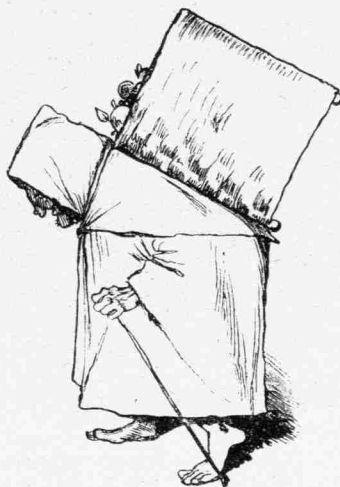
— Ἐγώ, ἐγώ !

— Τότε δὲν θὰ πιῇτε τσάι σήμερα . . . Λοιπὸν ποῖς ἐξηξέ ;

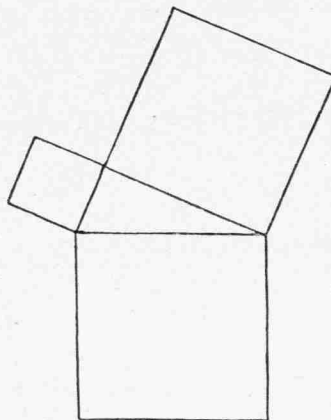
— Ὅλοι οἱ : — Ὁ Γιάννης !

— Ὁ ἰατρὸς : — Τότε ὁ Γιάννης θὰ πιῇ τσάι.

Ὁ Πυθαγόρας εἶχεν ἤδη κατὰ νοῦν τὸ περίφημον θεώρημα τῆς ἐκατόμβης ὅτι : «παντὸς ὀρθογώνιου τριγώνου τὸ τετράγωνον τῆς ὑποτείνουσας ἰσοῦται πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν τετραγώνων τῶν δύο ἄλλων πλευρῶν», ἀλλὰ δὲν ἠδύνατο νὰ συλλάβῃ τὸ παραστατικὸν σχῆμα. Ἐνῶ δὲ ἐδυσχέraitεν ἐπὶ τούτῳ, βλέπει αἴφνης πρὸ τῆς θύρας του γραίαν φορτωμένην

καὶ ἀμέσως τότε χαράσσει διὰ τῆς βάρβου του ἐπὶ τοῦ χώματος τὸ εἰς μάτην ἀναζητούμενον σχῆμα :

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Γενομένων ἀνασκαφῶν ἐν Μυκῆναις ἀνευρέθησαν νέοι πάλιν τάφοι ὑπόγειοι μετὰ γλυφῶν καὶ ἐπιγραφῶν δυσαναγνώστων, ἐντὸς δὲ τῶν τάφων ὅπλα ἐποχῆς ἀρχαιστάτης, νομίσματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ καὶ ἄλλα πολλοῦ λόγου ἄξια ἀντικείμενα. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐξακολοθοῦσι.

— Κατὰ τὰς ἐν τῇ Παλαιᾷ Κορίνθῳ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας ἐνεργουμένης ἀνασκαφῆς, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑψηλικοῦ κ. Σχιζ, ἀνευρέθη οἰκοδόμημα τὰ μάλιστα ἀξιοσπουδαῖον, ὁμοιάζον πρὸς τὴν ἐν Ὀλυμπίᾳ Θεαρχαεῶνα κατὰ τὸ σχῆμα, ἀνήκον δὲ χρονολογικῶς εἰς τὸν 6. ἢ 5. π. Χ. αἰῶνα. Ἐκτὸς αὐτοῦ ἀνευρέθησαν καὶ δύο ἕτερα ἀρχαῖα οἰκοδομήματα, ὧν τὸ ἐν εἶνε διαστάσεων μεγίστων, διότι

οὐ κίονες αὐτοῦ ἔχουσι διάμετρον μεγαλειτέραν τῶν δύο μέτρων· δυστυχῶς ὅμως ταῦτα δὲν ἀνεσκάφησαν ὁλόκληρα. Γλυπτὰ ἔργα καὶ ἐπιγραφὰι εὐεσθήσαν ὁλίγαι, τουναντίον δὲ ὄχι εὐκαταφρόνητος εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν πηλίνων εἰδωλίων τῶν καλλίστων χρόνων τῆς ἐλληνικῆς τέχνης.

— Κατὰ τὰς ἐν Δ' ἡλ' ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Σχολῆς ἐνεργουμένας ἀνασκαφὰς ἀνευρέθησαν τὸ λογεῖον τοῦ Θεάτρου καὶ αἱ διάφοροι αὐτοῦ εἰσοδοί.

Φιλολογικά

Ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Συζητήσεων ὁ ἀκαδημαϊκὸς Μεγλιέρ δὲ Βογκέ, εἰς τῶν ἐξοχωτέρων γάλλων κριτικῶν, ἐδημοσίευσεν κρίσιν ἐπαινετικωτάτην περὶ τοῦ νεωτάτου συγγράμματος *La Grèce d'aujourd'hui* τοῦ Γαστόν Δεσάν, ὅπερ τάσσει ὑπεράνω τῆς Συγχρότου Ἑλλάδος τοῦ Ἀμπού.

— Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀγγέλλεται ἡ ἐκδοσις διαφόρων ἀρχαίων ἐλληνικῶν συγγραμμάτων καὶ ἱστορικῶν ἔργων σχετιζομένων πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Οὕτω τὸ κατὰστημα Μακμίλλαν ἀγγέλλει τὴν προσεχῇ ἐκδοσιν τῆς Πολιτείας Ἀθηναίων τοῦ Ἀριστοτέλους μετὰ κριτικῶν σχολίων τοῦ καθηγητοῦ Σάνδους, δευτέραν ἐκδοσιν τῆς ἱστορίας τοῦ ὁμοσπονδιακοῦ πολιτεύματος ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἰταλίᾳ τοῦ Φρήμαν, νέαν ἐκδοσιν τῶν Βακχῶν τοῦ Εὐβοϊδοῦ ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Τύρελ καὶ τοῦ ὁγδοῦ βιβλίου τῶν ἱστοριῶν τοῦ Θουκυδίδου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Τύκερ. Τὸ δὲ Τυπογραφεῖον Κλάρενδων ἐν Ὁξωνίᾳ ἀγγέλλει τὴν Πλάτωνος Πολιτείαν μετὰ σημειώσεων τῶν Ζάουετ καὶ Κάμπελ· τὸν πρῶτον τόμον τῆς περὶ ἐλληνικῶν διαλέκτων συγγραφῆς τοῦ ἀμερικανοῦ Βέαρ Σμιθ καὶ δύο τόμους κριτικῶν καὶ ἐρμηνευτικῶν σχολίων εἰς τὰ Ἡθικὰ Νικομάχεια τοῦ Ἀριστοτέλους.

— Ὁ ἀκαταπρόνητος Γλάδστον μολον· ὅτι πρωθυπουργὸς πολυάσχολος, δὲν ἔπαυσεν ἐργαζόμενος φιλολογικῶς. Οὕτως ἐκτὸς τοῦ ἐν τῷ Συνεδρίῳ τῶν Ἀνατολιστῶν ἀναγνωσματος, ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως ἐν τῇ Βορείᾳ Ἀνατολικῇ Ἐπιθεωρήσει ἐκτενῆ ἀνάλυσιν τοῦ περὶ Ἀυτονομίας συγγράμματος τοῦ Δουκὸς τοῦ Ἀργαίλ, δι' ἣν ἐπληρώθη ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐκδότου τεσσαράκοντα λίρας.

— Ἐκ τοῦ Κατὰστῆματος Κάλμανν Λέβου ἐξεδόθησαν ἐν Παρίσις εἰς ἓνα τόμον αἱ Ἰδιαιτέραι Ἐπιστολαὶ τοῦ Στένδαλ· ἀλλὰ κρίνονται ὡς οὐδὲν νέον προσθέτουσαι εἰς τὰ περὶ τοῦ μεγάλου συγγραφέως γνωστὰ καὶ οὐδὲν ἐνδιαφέρον παρέχουσαι εἰς τοὺς θυμαστάς του.

— Ἐν Λεϊψίᾳ ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ Ἰουλίου Σβάρετς συγγραμμὰ ἐπιγραφόμενον *Ἡ ἐν Ἀθῆναις Δημοκρατία*, ἐν ᾧ ὁ συγγραφεὺς προσπαθεῖ νὰ ποιεῖ μικροτέραν τῆς περὶ αὐτῆς φήμης τὴν ἐποχὴν τῆς ἐλληνικῆς ἀκμῆς. Ὁμοίως φύσεως βιβλίον εἶχεν ἐκδοθῆ πρό τινων μηνῶν καὶ ἐν Λονδίῳ *Problem in Greek History* ἐπιγραφόμενον ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ I. P. Mahaffy.

— Ἡ ὑποκρίνησεν ἐν Παρίσις ὁ Ἐκτωρ Κρεμιέ, ὁ γνωστὸς συγγραφεὺς διαφόρων θεατρικῶν ἔργων, τὰ ὅποια διεσκεύαζε θυμησιαῶς διὰ τὴν σκηνὴν καὶ διὰ τὴν μελοποιήσιν, παραλαμβάνων ἐκ μυθιστοριῶν τὰς ὑποθέσεις. Πάσγων ὑπὸ χρόνιου νοσήματος καὶ κυριευθεὶς ἐσχάτως ὑπὸ μελαγχολίας ὁ τόσον εὐθυμὸς καὶ φιλόζωος, ἐφυροδόλησε κατὰ τοῦ κρανίου του. Ἡ σφαῖρα ὅμως δὲν τὸν ἐπληξε καίρως καὶ ὁ δυστυχὴς ἐμμετρήσεν ἕως οὗ ἀποθάνῃ.

Καλλιτεχνικά

Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος ζωγράφος Κάρολος Girard τοῦ ὁποίου ἡ ὥραία εἰκὼν *Jeu de boules* κοσμεῖ τὸ Μουσεῖον τοῦ Λουξεμβούργου.

ΑΛΦΡΕΔΟΣ TENNYSON

Ἐπιστημονικά

Ἐν τῷ ἐν Βιέννῃ συνεληθόντι Συνεδρίῳ τῶν Δερματολόγων ὁ ἐξ Ἑλλάδος ἀντιπρόσωπος κ. Παῦλος Ἰωάννου ἀνέγνω πραγματείαν περὶ συφιλίδος παρ' ἀρχαίους Ἑλλήσι· ἥτις βαθεῖαν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν. Ἐναντίον τῆς κοινῆς μέχρι τοῦδε ἐπικρατούσης γνώμης, ὁ Ἕλλην καθηγητὴς ἀπέδειξε διὰ χωρίων τοῦ Ἡροδότου, τοῦ Ἱπποκράτους, τοῦ Κέλσου, τοῦ Γαληνοῦ, κτλ. ὅτι ἡ νόσος ἦτο γνωστὴ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας ὑφ' ὅλας αὐτῆς τὰς μορφὰς καὶ καθ' ὅλα τὰ στάδια, καὶ ὅτι οἱ τότε ἱατροὶ ἔτρεφον ὑγίειν περὶ τῆς θεραπείας τῆς ιδέας, μὴ οὕσης ἀγνωστού καὶ αὐτῆς τῆς ἀντιστηπτικῆς μεθόδου, ὡς εἰκάζεται ἐκ τινος χωρίου τοῦ Ἱπποκράτους.

Θεατρικά

Ἐν τῷ θεάτρῳ *Gymnase* τῶν Παρίσιων παρεστάθη νέον δράμα τοῦ Ερνέστου Δωδὲ ἐπιγραφόμενον *Un drame parisien*.

— Ἡ χειμερινὴ θεατρικὴ κίνησις ἐν Ἀθῆναις προηυνεῖται ζωηροτάτῃ. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων, ἀφίκετο ἐκ Πατρῶν διὰ νὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων εἰς τὸ Θεάτρον τῆς Κομωδίας ἡ Διὰς Αἰκατερίνης Βερρόνη, ἡθοποιὸς ἥς προηγήθη φήμη ἀγαθωτάτῃ καὶ ἡ πρὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ ἐμφάνισις τῆς ὁποίας περιμένεται μετ' ἐνδιαφέροντος.

Εἰκόνες

Ἀλφρέδος Τέννyson.

Ἀπεβίωσε τὴν προΐαν τῆς 6 Ὀκτωβρίου ἔ. ν. ὑπερ-ογδοηκοντούτης ἐν τῇ ἐν Ἐλσεμὲρ ἐπαύλει τοῦ ὁ δαφνοστεφῆς Ἀλφρέδος Τέννyson, ὁ αὐλικὸς ποιητὴς τῆς Ἀγγλίας. Ὁ Τέννyson ἐν τῇ τιμητικῇ ταύτῃ θέσει εἶχε διαδεχθῇ τὸν Οὐόρτσγουορθ, τὸν διαδοχὸν τοῦ Σούθεϊ.